

Noktürnök

Nocturne 2. (1956, 1944)

Az udvari szobában meglapultunk
 aznap éjjelre: apa, anya, én...
 Akár tizenkét év előtti múltunk.
 Vacogtunk. – Essünk túl a nehezen! –
 Vezényszavak foszlánya: – Sztojtye!... Achtung!
 –
 Bilincs kattant-e szomszédunk kezén?
 – Mégsem lőnek azonnal – felsóhajtunk.
 Vén vaskályhánkban felmordult a szén.
 #
 Másnap, kezünkben szatyornyai motyóval,
 utcánkon átkelünk, s a körúton.
 Aggódó nagybácsimra rátelepszünk,
 #
 és evvel mindjárt életre kél a merszünk...
 Itt párat éjszakáztunk, úgy bizony...
 Addig tartott a keksz s a csomagolt vaj.
 ##

Nocturne 3. (Szonett kérdőszavak szorításában*)

Miért fogok esténként verselésbe?
 Miért, hogy ilyenkor sem nyughatom?
 Lehet, hogy alvásom kényszere késne?
 Vagy csupán álmaimat folytatom?
 #
Honnan az ösztönöm e készletésre?
 Honnét ugorjak át egy sóhajon?
 Csak ne érkezzem felém tartott késbe,
 s ne kapnék kintóvizet gőzhajón!
 #
 Jaj, *hová* tart életem? Hosszú út.
 Hány meredek hullámon hánykolódom?
 E szonettforma szörnyen kopott, ódon.
 #
 Nem baj, öreg. Csak magad el ne und!
 Ne kérdjed, célotat *mikor* mi módon
 találod!... Banknegyeddé vált a grund.
 ##
 * I. még: Babits Mihály: Esti kérdés (1909)

Nocturne 4. (Suomi, Kilpisjärvi, 1980-as évek, asszony kötött sapkában a táj közepén)

Nyáréjszakákon mélyre száll a nap,
 de szemünkbe világít, fénye van,
 s a láthatár alá sosem halad.
 A színe hajnalonta órany.
 Fagyos tavakban nem fogni halat.
 Szép tájakra az utas jó alany,
 bár nem akad a fogára falat.
 Kíváncsisága hajtja: – Még! Szaladj! –
 Keresztben az úton rénszarvasok.
 Autó fékez. Megállni kénytelen,
 és kínos fél órákat veszteget.
 A világcsavargó foga vacog.
 Úgy érzi: máris vizelni kell.
 ...Lapp benzinkútnál feltüzelt a csók.
 ##

Nocturne 6. (ez lesz talán az utolsó)

Eljött már az időd. Aludj, noktürnöm!
 Altass el szelíden, karodba véve!
 Rímek nélküli ringatásra vágyom,
 hunyt szemmel heverek, bolond az ágyon.
 Így tett – száműzötten is – Catullus,
 s közben Lesbia járt zavart eszében.
 Nem tudhatta, e céda nőre vágyott
 inkább, vagy hogy a verselés a fontos.
 Jól hangzó szavakat talált ütemre,
 s ez gyors élvezetig vezette testét.
 Csillapodott a kényszeresség;
 nem kívánt, csak aludni másnap estig.
 ...Ihlet szállta meg őt egy éjszakára,
 és átmedvesedett a szalmazsákja.
 ###